

dela zgodile spremembe predvsem zaradi neustrezno usposobljene delovne sile.

Ivančičeva je leta 1995 zapisala: »Naraščanje brezposelnosti je spodbudilo hudo tekmovalnost med iskalci zaposlitve. Na voljo je tudi vse manj delovnih mest za ljudi, ki so brez formalnih kvalifikacij ali pa njihove kvalifikacije ne ustrezajo spremenjenim zahtevam dela. Tako dobivajo ukrepi izobraževanja, usposabljanja in prekvalifikacij vse pomembnejše mesto med ukrepi za povečanje zaposljivosti in za ohranjanje delovnih mest.« Hkrati še dodaja, da je v takšnih razmerah na trgu dela potrebno med ukrepe pospeševanja, pridobivanja in izboljševanja kvalifikacij odraslih vpeljevati mehanizme, ki bodo zagotovili, da se bodo na trgu dela znanje, spretnosti in poklicne kompetence, ki se pridobivajo zunaj formalnega izobraževanja, obravnavali enakovredno znanju, pridobljenem s formalnim izobraževanjem. (Ivančič, 1995: 8)

Sistem nacionalnih poklicnih kvalifikacij se je torej razvijal kot odgovor na potrebe trga dela, ki je potreboval hitrejšo odzivanje izobraževalnega sistema na problem strukturnega neskladja, ki se je pojavil med brezposelnimi. Poleg tega je značilnost našega trga dela, da se kot dokazilo o strokovni izobrazbi za opravljanje poklica priznavata diploma ter javno veljavno potrdilo o strokovnem izpopolnjevanju in usposabljanju; preostalo znanje in spretnosti, ki jih ni mogoče dokazati z diplomo ali z javno veljavnim potrdilom, pa se na trgu dela upoštevajo zgolj kot interna kvalifikacija. (Ivančič, 1995: 56)

»Tako so brez ustrezne ekonomske in socialne vrednosti znanje in spretnosti, pridobljene v formalnih programih, ki jih udeleženci niso končali s pridobitvijo ustrezne listine, in tudi znanje, spretnosti in poklicne kompetence, pridobljene v neformalnem izobraževanju in po drugih poteh (delovne izkušnje, samoizobraževanje, ...). Zaposleni, ki iz kakršnih koli razlogov niso dobili listine o formalni izobrazbi, nimajo možnosti za razvoj poklicne kariere. Še več, mogoče je celo, da jih bodo na delovnih mestih nadomestili drugi, ki so pridobili zahtevano javno veljavno listino. Poleg tega imajo brezposelni brez spričevala o vsaj sekundarnem izobraževanju znatno manj možnosti za zaposlitev. Ob visoki brezposelnosti so možnosti teh, ki so brez diplom, še toliko manjše, saj delodajalci zvišujejo zahtevano raven izobrazbe in tudi zahteve glede dodatnega znanja in spretnosti, ki se dokazujejo z javno veljavnimi potrdili.« (Ivančič, 1995: 56)

Sistem nacionalnih poklicnih kvalifikacij je nekaj rešitev ponudil, saj je omogočil formaliziranje znanj, spretnosti in poklicnih kompetenc, pridobljenih v neformalnem izobraževanju in po drugih poteh preko postopkov priznavanja in preverjanja teh znanj in spretnosti. Pomemb-